

Det næste Nummer paa Dagsordenen var: første Behandling af Forslag til Lov om Forandring i Frdn. 3die Decbr. 1828 om Brugen af det stemplede Papir.

(Lovudkastet findes i Anhang A. Sp. 361 til 362.)

S. Sage: Det forekommer mig, at den ærede Forslagsstiller har en noget for stærk Øyst til at være Lovgiver. Han maa jo dog vistnok indrømme, at naar en Commission er nedsat for at udarbejde en ny Stempellov, og dette Arbejde er saavidt færdigt fra Commissionens Side, at det kun trænger til, at der skal lægges den sidste Haand derpaa, saa vil det være en noget vel stærk Fordring, at den lovgivende Magt skulde vedtage en ganske enkelt Bestemmelse, som absolut maa høre ind under den almindelige Lov. Jeg skal derfor paa ethvert Stadium stemme imod dette Lovforslag.

S. M. Petersen: Hvorvidt min Øyst til at være Lovgiver er for stærk eller for svag, vil jeg ganske overlade til det ærede Medlems egen Bedømmelse. Enhver kan jo blive forskjelligt bedømt fra de forskjellige Medlemmers Side; men jeg har en stærk Øyst til at virke, hvad der staaer i min Magt, her i Thinget for det, jeg finder heldigt og gavnligt for Landet i det Hele. Hvad det foreliggende Lovforslag angaar, da har jeg tidligere udtalt, at saasnart jeg saa, hvad jeg allerhelst ønskede, at der fra Regjeringens Side blev foretaget positive Skridt for at faae det iværksat, som jeg ved Lovforlaget altid har høyt for Die, saa vilde jeg tage mit Forslag tilbage; men naaget der, som den ærede Taler bemærkede, er nedsat en Commission, naaget dens Arbejde er færdigt, og naaget den høitærede Indenrigsministers Udtalelse, have vi dog endnu ingen Sikkerhed for, at det omhandlede Lovforslag vil blive forelagt i denne Session. Saasnart det er forelagt, er der Intet naturligere, end at jeg tager mit tilbage; men det kan ikke bevæge mig til at tage Forlaget tilbage, at Commissionen er færdig med sit Arbejde. Der kan skee mange Ting inden næste Session, og Gud veed, om Ministeriet

da til den Tid er saaledes, at det er fundet at gjøre nogen Forandring i den nugældende Stempellovgivning; det er Noget, som er skjult for os Alle. Jeg maa, som sagt, saa længe der ikke foreligger noget andet Forslag i denne Retning, bestandig som hidtil opfordre det høitærede Thing til at skjænke mit lille Lovforslag sin Velvillie.

Indenrigsministeren: Jeg vil tillade mig at henstille til den meget ærede Forslagsstiller, om han dog ikke, efter den Meddelelse, jeg gjorde ved Finantslovens første Behandling, skulde finde sig foranlediget til at tage sit Forslag tilbage. Det forekommer mig nemlig, at det vil være umuligt for Noget, stærkere end jeg dengang gjorde, at udtale, at det er Regjeringens bestemte Hensigt, saavidt muligt endnu i denne Session at forelægge det af Commissionen udarbejdede Lovudkast, og det synes mig dog, at der, naar man staaer saa nær ved Sagens fuldstændige Behandling, ikke kan være nogen Nødvendighed for at fremme det foreliggende Lovforslag, førend det ialtsald længere hen i Sessionen har viist sig, at det Haab, der fra Regjeringens Side er givet, ikke gaar i Dpfylbelse.

S. M. Petersen: Med fuld Erkjendtlighed og Tak til den ærede Minister for hans Optraeden i denne Sag, skal jeg dog, navnlig i Anledning af den ærede Ministers sidste Bemærkning, udtale, at forsaavidt det længere hen i Sessionen skulde vise sig, at det omfattende Forslag ikke bliver forelagt af Regjeringen og dette lille Forslag imidlertid er taget tilbage, saa kan det ganske vist paany indbringes, men saa vil der gaae endeel Tid tabt, naar det skal gjenngaae den regulativmæssige Behandling med behøvrige Frister, som nu allerede har fundet Steh. Jeg behøver kun Ministerens bestemte Udtalelse om, at et andet Forslag vil fremkomme, for at tage mit tilbage.

Indenrigsministeren: Jeg skal blot dertil svare, at selv om det Haab, jeg nu har stillet i Udset, ikke skulde gaae i Dpfylbelse, saa kunde det dog visseelig aldrig findes svarligt af mig at ville fremme en ganske en-